

Efter de Kurser, som vore Statspapi-
rer nu have — den 28. Marts noteres $3\frac{1}{2}$
pCt. uopsigelige Statsobligationer paa Kjø-
benhavns Børs til 99,⁷⁵—100,⁵⁰ — ligger
det klart for Dagen, at hvis Staten vilde
skaffe Penge ved direkte Statslaan og ud-
betale Tiendeejerne deres Afløsningssummer
kontant, medens Tiendeyderne vedbleve at
betale deres skyldige Ydelse af 4 pCt.
Rente og $\frac{1}{2}$ pCt. Afdrag, vilde den hele
Afløsning blive en betydelig mindre Byrde
for Statskassen. Hvis det tør antages, at
et Statslaan kunde slttes til en effektiv
Rente af $3\frac{1}{2}$ pCt. — hvad der maaske
neppé naas helt ud — saa vil Rentebesparel-
sen blive $\frac{1}{2}$ pCt. af det hele Beløb,
ca. 127 Mill. Kr., eller godt 600,000 Kr.
aarlig. — Spørgsmaalet om straks at
paalægge Finansministeren at optage
saadant Statslaan, har været fremme i
Udvalget; men dettes Flertal har ment, at
et saadant Paalæg vilde have sine Betænke-
ligheder. Det er ikke udelukket, at en
saa kolossal Forøgelse af den danske Stats-
gæld paa en Gang vilde svække Statens
Kredit, saa at vi ved lavere Kurser paa
senere Laan kom til at bøde for den øje-
blikkelige Gevinst. Det maa tilkomme Fi-
nansministeren at bedømme Faren i saa
Henseende, saavel som eventuelt at kunne
vælge det gunstige Øjeblik til at foretage
en saadan Operation. Derfor har Flertal-
let kunnet tiltræde det af Landbrugsmini-
steren stillede Ændringsforslag under Nr.
16, der giver Finansministeren en Bemyn-
digelse, men ingen Forpligtelse. Udvalget
forudsætter dog, at Finansministeren kun
efter Samraad med Rigsdagens Finansud-
valg optager et saadant Laan. — En anden
Udvej til at opnaa en Besparelse vil kunne
findes ved paa et Tidspunkt, da Pengemar-
kedets Forhold ere gunstige, at gennemføre
en Konvertering af Tiendebankens 4 pCt.
Obligationer til en lavere Rente. Ved Æn-
dringsforslaget Nr. 50 i Slutningen bestem-
mes det, at den ved en saadan Konverte-
ring indvundne Rentebesparelse tilfalder
Statskassen.

Flertallet har kunnet tiltræde de af
Landbrugsministeren stillede Ændringsfor-

slag under Nr. 9 i Slutningen, Nr. 35 og
Nr. 52, der dels tilsigtede at give Tiendeyderne
Ret til at indbetale deres Afløsningssummer
og Restafløsningssummer kontant saaledes,
at de kunne frigøre sig for Skyldforholdet
til Banken, dels at begrænse denne Ret i
Tilfælde af Statslaans Optagelse eller Kon-
verterings Iværksættelse, saaledes at Stats-
kassens Gevinst ved disse Foranstaltninger
ikke kan forskertses.

For at Tiendeafløsning kan være til-
endebragt inden for en rimelig Tid, fore-
slaas Ændring under Nr. 18.

Ved adskillige Tiendeafløsningsforret-
ninger vil der vistnok fra Kystbeboere
fremkomme Klage over, at de maa ved-
blive at bære Tiendebyrden, trods det, at
Havet har bortskyllet den tiendepligtige
Jord. For at dette og lignende Spørgs-
maal kan blive afgjort af Tiendekommis-
sionen, stilles Ændringsforslaget Nr. 24.

Hvor der opstaar Uenighed mellem
Afgiftsejeren og vedkommende Yder, bør
Tiendekommissionen være den, der til-
sidst afgør Sagen; hertil sigter Ændringen
under Nr. 25.

Dersom der under en Forretning op-
staar Tvivl, om en vis Ydelse er Tiende,
skydes Sagens Afgørelse ud til et senere
Tidspunkt; men viser det sig saa, at den
omstridte Ydelse er Tiende, skal den sam-
menlægges med den paa Ejendommen hvil-
ende Tiende. Dette fastsættes ved Æn-
dringen under Nr. 28.

Ligeledes bestemmes — under Nr. 29 —, at
den, der en Gang har paataget sig Tiende-
forpligtelse over for Parceller, der ere
skilte fra Ejendommen, maa vedblivende
beholde hele Tienden.

Udvalget har fundet det rimeligt, at
Kirketiendeejeren havde en Adgang til at
træde tilbage fra den efter hans egen Be-
gæring indledede Afløsning af hans For-
pligtelse til at vedligeholde Kirken. Da
det offentlige ingen Interesse har i en
saadan Forretnings Tilendebringelse, bør
Kirketiendeejeren kunne standse den, naar
Kommissionens Afgørelse forekommer ham
uretfærdig over for hans Interesser. Dog
bør han i saa Fald betale Omkostningerne